

ρασιότης· τὸν ἑαυτὸν σου· μόνον αἱ ἰδικαίσου χεῖρες με-
μεταξὺ τῶν συντρόφων σου, ἔμειναν ἀμόλυτοι φόνου.
Καὶ ἂν ἔπρατες τοῦτο, Ἰωσήφ, δὲν θὰ εἶχες οὐδὲ στιγμής
ἀνάπαυσιν. Ἀγγοῖς, φίλε μου, πόσον δεινὸν εἶναι τὸ νὰ κοι-
μῶνται τις μετὰ νεκρῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς· εἶναι ὁ πρόσκαιρος εἰς
τὴν ζωὴν ταύτην ἄδης, τὸν ὅποιον θέλει διασχεθῆ ὁ αἰώνιος
εἰς τὴν ἄλλην. Τὸ ἐγκλήμα σου ἴσως ἤθελε μείνει ἀτι-
μώρητον ὑπὸ τῶν νόμων, ἀλλ' ὁ ἄθροπος ἔχει ἐντὸς
ἐαυτοῦ δικαστήριον καὶ δικαστὴν μυριάκις πλέον ἀδυ-
σώπητον ἢ ὅλοι οἱ δικασταὶ τοῦ κόσμου ὁμοῦ, καὶ τὸ
δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἡ ψυχὴ, ὁ δὲ δικαστὴς εἶναι ὁ
ἐλεγχος τοῦ συνειδήτος. Φίλε μου, σκέφθητι μετὰ προ-
σοχῆς. Ὁ δαίμων ἐπανελάθειν.

— Ἀντὶ τοῦ σκοτεινοῦ μέλλοντος τῆς ἀγχόνης,
πρόσβλεψον πρὸς τὰς ἀπείρους ἡδονὰς αἱ ὁποῖαι σοὶ
προσμεριδιῶσιν εἰς τὰ χίλια αὐτὰ φλωρία.

— Ἰωσήφ, σκέφθητι τὸν Θεόν!

— Ἰωσήφ σκέφθητι τὰς ἡδονάς.

— Ὁ Ἐμμανουὴλ σοὶ ἔστωε τὴν ζωὴν, μετ' οὐ
πολύ, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, θέλει σοῦ ὁμιλήσει, θέλει σὲ
προσωπῶνται ὀνομαστικῶς μετὰ τὸν γλυκὺν καὶ καλοκάγαθον
ἐκεῖνον ἦχον τῆς φωνῆς, τὸ ὅποιον πρὸς σὲ μόνον μετα-
χειρίζεται

— Σπεῦσον, νεανία, ἡ ὥρα παρέρχεται καὶ δὲν
ἐπιστρέφει πλέον. Μετ' οὐ πολὺ ὁ ληστής θέλει ἐξυ-
πνίσει καὶ δὲν θὰ ἦναι πλέον καιρὸς. Σπεῦσον, ἀπό-
κυψον τὴν πολυτίμον ταύτην κεφαλὴν μετὰ τὴν μάχαιραν
σου, καὶ ρίψον τὸ σῶμα εἰς τὴν φάραγγα

— Φίλε, δὲν ἀκούεις τὴν βροντὴν; καὶ αὐτὸς ὁ
Θεὸς σὲ προειδοποιεῖ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ φωνῆς,
ἧτις συνταράσσει τὸν κόσμον.

Τρομερὰ ὑπῆρχε τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ἡ καταίγις, οἱ
πάταγοι τῆς βροντῆς ἐπανελαμβάνοντο ἀπὸ ἡχοῦ εἰς
ἡχῶ ἐπὶ τῶν ὄρεων, ἡ βροχὴ ἐπιπτε βραγδαία, ὁ ἀνε-
μος, μωκώμενος εἰς τὰ δένδρα, τῶν ὁποίων συνέντριβι
τὰ στελέχη, συνεσωρεύετο βιαίως εἰς τὰς φάραγγας,
ὁ δὲ κεραυνός, ἡ βροχὴ καὶ ὁ αἴματος ἀπειλούον θό-
ρυβον, τοῦ ὁποῦ ἡ τρομερὰ ὀρηκτικότης εἶχε τί ἐκ-
πληκτικόν. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν εὐρεῖται ἀστραπαὶ
διέσχίζον τὰ σπλάγγνα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παρίσταν εἰς
τὴν ὄψιν λάμψεις αἰματηρῆς καὶ ἀπεράντους, τὰ στοι-
χεῖα ἐφαίνοντο ὅτι ἐζήτουν νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἓν,
καὶ δικαίως ἤθελε τις εἶπει, ὅτι ὁ κόσμος εὐρίσκετο
εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν, τόσον ἡ φύσις ἦτο
τεταραγμένη. Συνηθισμένοι πρὸς τοιαύτας καταίγιδας,
οἱ λησταὶ ἐκοιμῶντο εἰσέτι. Ὁ Ἰωσήφ ἔμενεν ἀκίνη-
τος, καὶ πλησίον αὐτοῦ ὁ μὲν Ἀγγελος ἔκλαιεν, ὁ δὲ
Σατανᾶς ἐγέλα.

Ἐπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι πράξαντες με-
γάλα ἐγκλήματα μόνον καὶ μόνον διότι ἐπίστευσαν ὅτι
τοῖς ἦτο πεπωμένον. Ὁ Ἰωσήφ ἀνίσταται αἰφνης λέγων.

— Τὸ πεπωμένον μετ' ὠθεῖ, ἐμπρός!

Καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἀναπαύεται ὁ
ἀρχηγός του. Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὁ κακὸς δαίμων προ-
σκολλῶνται εἰς αὐτόν, ὁ μὲν τὸν παρασύρει, ὁ δὲ τὸν
κρατεῖ, ἀλλ' ἡ θέλησίς του ἐξεπρῆσθη, καὶ ἤδη εὐρί-
σκει ἑνώπιον τῆς κλίνης τοῦ Ἐμμανουὴλ.

Εἰς τὴν ὑποπνέουσαν λάμψιν σιδηροῦ λύχνου τα-

λαντευομένου ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ σπηλαίου, ὁ Ἰωσήφ
θεωρεῖ ἐπὶ μίαν στιγμήν τὸν ἄθροπον ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ
τὴν ἰδίαν πρῶταν εἶχε ριψοκινδυνεύσει τὴν ζωὴν του,
ἀλλ' ἤδη τὸ ἐγκλήμα εἶναι τετελεσμένον ἐν τῇ διανοίᾳ
του· τίποτε πλέον δὲν δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, καὶ
θεωρῶν τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐκλέγει τὸ μέρος ὅπου μέ-
λει νὰ κτυπήσῃ,

Ἐν τούτοις ἡ χεὶρ του τρέμει. Ὁ Σατανᾶς τὴν
διευθύνει· ἡ χεὶρ ἀνυψοῦται καὶ κατέρχεται.
Τότε τρομερὸς βρόντος κεραυνὸς ἠκούσθη ἐν τῷ ἀπεί-
ρω, ὁ οὐρανὸς διηνοίχθη κατὰ τινα ἀπέραντον ἀστρα-
πῆν, ὁ ἄγγελος ἐξέφερε κραυγὴν ἄλγους καὶ ἀπέπιπ-
ε, ὁ Ἰωσήφ ἔπεσον ἀναίσθητος· ὁ δὲ Σατανᾶς ἐξέφερε
καρχαριστὸν ἀλλόκοτον, ἀνηγήσασα μέχρις ἄδου.

Ὅταν ὁ φονεὺς συνῆλθεν εἰς ἑαυτόν, ἡ καταίγις
εἶχε παύσει, καὶ τὰ πάντα εἶχον ἐπανελθεῖν ἐν τῇ προ-
τέρᾳ αὐτῶν ἡμέρᾳ. Διὰ μέσου τῶν γασμάτων τῶν
βράχων παρετήρησε τὴν ἀμυδρὰν λάμψιν τοῦ λυκαυ-
γοῦς· εἶτα τὸ βλέμμα του ἐπανεπέτε ἐπὶ τοῦ θύματος·
ὁ Σατανᾶς τῷ εἶδει διὰ τοῦ δακτύλου σάκκον δερμά-
τινον, ὁ Ἰωσήφ τὸν ἔλαβε, ἔθεσεν ἐντὸς τὴν κεφαλὴν
τοῦ Ἀγούλα, ἀκολούθως, μετὰ δυνάμειος ὑπερφυσικῆς,
ἔσυρε βιαίως τὸ πτώμα μέχρι τοῦ χειμάρου καὶ τὸ κα-
τερήμνισε Ἐὰ ὕδατα ἐπάφλασαν ἐπὶ στιγμήν,
καὶ τὸ πᾶν τετελεσται. Ὁ ληστής παρέλαθε κατα-
σπυστμένως τὰ ὄπλα του καὶ τινα χρήματα, ἔλαβε διὰ
τῆς μιᾶς χειρὸς τὸν δερμάτινον σάκκον, εἰσῆλθεν εἰς
τὴν ἀτραπὸν τὴν ἄγουσαν ἐξω τῆς φάραγγος, καὶ μετ'
οὐ πολὺ εὐρέθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Βουργώσης.

Ὁ Σατανᾶς τὸν ἠκολούθησε.

Διερχόμενός τις τὰ ὄρη τῆς Ὀκας, παρὰ τινα κοι-
λάδι γεινιαζούσῃ μετὰ τῆς κωμοπόλεως τῆς Βριθί-
στας, ἀπαντᾷ δύο φρέατα βαθῆ ἔχοντα ἕκαστον 50 πε-
ρίπου πόδας περιφέρειαν. Ὁ ὄμιαντες δὲ αὐτὰ τὸ μὲν
λευκὸν φρέαρ, τὸ δὲ μέλαν φρέαρ. Ἀμα ἐξέλιθον εἰς
τῆς Βριθίστας, ἡ ὄρασις θέλγεται ὑπὸ γοητευτικῆς
πεδιάδος κατωκημένης καὶ εὐφόρου, ἔπειτα εἰσδύει
εἰς τὸ πολύχιον τοῦ Μοναστηρίου.

Κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἐπιδρομὰς πρὸς θερα-
πεῖαν τῶν ἀναγκῶν τῆς συμμορίας, ὁ Ἰωσήφ οὐδέποτε
εἶχεν ὑπάγει ἀπώτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Μαδρίτης.
Ἐπειδὴ ἦτο εἰσέτι πολλὰ ἐνωρίς, καὶ δὲν ἀπῆντησεν
οὐδένα, ὁ φονεὺς, ὅστις ἐσπευδε ν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ
ἔρους, ἐξεπλάγη ὅτε, ἀφήσας ὀπισθεν αὐτὸ τὸ Μονα-
στήριον, εὐρέθη ἐνώπιον τριῶν ὁδῶν, μετὰ τῶν ὁποίων
ἠγούει ἐντελῶς τὴν ἄγουσαν εἰς Μαδρίτην. Σταματή-
σας ἐκάθισεν ἐπὶ λίθου ἀναμμένων τὴν διάβασιν χωρικοῦ
τινὸς ὅπως λάβῃ ὀδηγίας. Μία ὥρα εἶχε παρῆλθει οὐ-
τως, καὶ οὐδεὶς ἐφάνη· βλέπων δὲ τὸν ἥλιον ἀνυψοῦμε-
νον, ἐβλαστῆμι ἀνυπομονῶν, καὶ ἀναλαβὼν τὸν δερμά-
τινον σάκκον του, ἀνέστη ὅπως λάβῃ τὴν τυχούσαν
ἐκ τῶν τριῶν ὁδῶν, ὅτε αἰφνης ἤκουσε τὰς ἀκολούθους
λέξεις.

— Λάβε τὴν μέσην ὁδόν.

Ὁ Ἰωσήφ ἀσχιρῶ· ψυχρὸς ἰδρὸς διεχύθη ἐφ' ὅ-
λον του τὸ σῶμα, αἱ τρίχες του ἀνορθοῦνται, οἱ
ὀδόντες του τρίχουσιν βιαίως· ἀνεγνώρισε τὴν φωνήν
τοῦ Ἐμμανουὴλ Ἀγούλα. Μηχανικῶς πως φέρε